

дворецъ въ два етажа зачудилъ господаря, който билъ посрещнатъ отъ императрицата, като отъ същия хазайка, съ слѣдующите думи:

— Туй е мѣстото, за което говорихъ на Ваше Величество, туй е лѣтния увеселителенъ дворецъ, когото сѫмъ направила за моя хазяинъ.

Монарха са хвѣрлилъ въ обятията на съпругата си, цалувалъ ѝ ржката и казалъ:

— „Никога не помня да ма е измамила съпругата ми. Тя ми право казваше че мѣстото е прекрасно; нейната ревностъ, нейното старание да ма зачуди съ нѣщо добро и ново сѫ я принудили да направи тозъ дворецъ; тя напълно заслужва моето сърдечно благодарение. Съ туй е тя искала да ми докаже, че около Петербургъ има още много прекрасни мѣста за населяване; азъ сѫмъ са предаль само на прелестнитѣ крайбрѣжия.“

Императрицата повела съпруга си и му показвала най-добрите стани на двореца си, показала му изъ прозорците и приятния видъ, който са являвали предъ очите на човѣка; най-послѣ го ввела въ широка една сала, дѣто билъ приготвенъ богатъ обѣдъ. Съдили да обѣдватъ и императора първъ пилъ за здравието на августейшата хазайка и благоразумната строителница. Императрицата отъ своя страна въ отговоръ пила за здравието на монарха. Петъръ са много зачудилъ обаче като чулъ, че при здравицата на императрицата загърмѣли шест-фунтовитѣ пушкала. Слѣдъ свѣршиванието на обѣда, господаря ходилъ въ градината и около двореца; той всичко хвалилъ, нему всичко са нравило. На тръгване казалъ, че не помни да е преминалъ нѣкога подобенъ веселъ денъ.